אם הבנים שמחה — הערה

עיין רבינו אלשיך בקרא אל אלקים ה' אל אלקים ה' הוא יודע וישראל הוא ידע (יהושע כ"ב:כ"ב) דפירש כאשר ה' אלקים יודע כי כנים אנחנו וכוונתינו לשמים אף כי אין בידינו לברר לעיני כל מחשבותינו אבל נקוה שיושפע מאתו יתברך רוח ממרום שישראל הוא ידע שיכנסו דברינו בלב ישראל ויאמינו לדברינו וידיעה זו תושרש מאליו בישראל שלא יסתפקו רק יכירו וידעו האמת עכתו"ד הקדושים גלוי וידוע לפניו יתברך ויתעלה שמו בעילוי בניו ישראל עם קדושו במהרה בימינו שלא חיברתי חיבור זה לא לכבודי ולא לכבוד בית אבא ולא לשום תועלת גופניי רק למען כבודו יתברך וכבוד אומה הקדושה הנשפלת כעת ארצה וכבוד ארצינו הקדושה מעון בית אלקינו שהיא אם ישראל כמבואר בירושלמי סופ"ב דברכות וסוף פרק בתרא דכתובות והיא מגעגעת ובוכית ומיללת עלינו שנשוב לחיקה וחברתי חבור זה לעורר את לב בני עמנו הקדושה לחשוק ולכסוף לשוב אליה ולעזוב את האם חורגת שהוא ארצות הגלות כמבואר בירושלמי הנ"ל שכבר השביעה אותנו מרורים די והותר זה כאלפים שנה ודין גרמא לכל הצרות שהגיענו כעת באחרית הימים מפני שהסחנו דעתינו לכבד את אמנו האמת שהיא ארץ ישראל ועפ"י סוד הספירה היא מלכות אימא עלאה אם דישראל כמבואר במקובלים וכשנשוב לחמוד ארצינו משום זה לחוד נזכה לגאולה זו שיבה וזו ביאה לארצינו ובהרמת קרנינו וקרן ה' צבאות כמבואר במגיד מישרים פ' שלח ובסה"ק דברי אמת לרבינו הקדוש מלובלין ז"ל בפ' בהר אף באין אנו ראויין לזה עיי"ש וכאשר הארכתי בפנים בב"א.